

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: **L. B.**, bytom L. M., prechodné bydlisko R., zastúpeného advokátom JUDr. M. H., R., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Bratislava**, Kutuzovova ul. č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-8-113/2006-OdSS z 19. júna 2006 o výsluhovom dôchodku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2008, č.k. 2S 313/2009-42, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2008, č.k. 2S 313/2009-42, **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. novembra 2008, č.k. 2S 313/2009-42, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-8-113/2006-OdSS z 19. júna 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave číslo VÚSZ-81-45/2006 z 5. mája 2006, o priznaní výsluhového dôchodku.

Krajský súd v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup oboch správnych orgánov boli v súlade so zákonom. Rozhodnutia vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci.

Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa žalovaný správne vypočítal dĺžku trvania služobného pomeru na 16 rokov 8 mesiacov a 14 dní z čoho vyplýva, že žalobcovi nevznikol nárok na výsluhový dôchodok podľa § 137 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, lebo jeho služobný pomer netrval 20 rokov. Žalobcovi bola započítaná doba trvania základnej služby od 17. júla 1974 do 19. júla 1976, doba trvania služby vojaka z povolania od 18. júla 1976 do 31. decembra 1980, to je celkom v rozsahu 6 rokov 5 mesiacov a 14 dní. V zmysle § 21 zák. č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, sa žalobcovi pre nárok a výšku starobného dôchodku započítala ako doba služby v prvej kategórii funkcii doba od 1. januára 1981 do 31. marca 1991, t.j. do dňa účinnosti citovaného zákona. Takto stanovený dopočet služby predstavuje celkom 10 rokov a 3 mesiace. Ďalšie započítanie 2 rokov základnej vojenskej služby do doby zamestnania žalobcu nebolo možné, lebo táto doba mu už pre dôchodkové účely bola započítaná. Rovnako súhlasil so záverom žalovaného, že žalobcovi nie je možné započítať 4 roky za vylúčenie z Vysokej vojenskej školy, lebo žalobca nedoložil osvedčenie o jeho vylúčení z politických dôvodov v zmysle zákona č. 87/1991 Zb. a v lehote nepodal žiadosť o mimosúdnu rehabilitáciu.

Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, a preto mu ich nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Uviedol, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci, ale vyvodil z neho nesprávny právny záver. Namietal, že započítanie 4 rokov štúdia na Vysokej vojenskej škole v L. M. je dôvodné, a preto spĺňa podmienky pre vznik nároku na výsluhový dôchodok podľa § 26 odsek 1 zákona č. 114/1988 Zb. Poukázal na rozkaz náčelníka Vysokej vojenskej školy číslo 012 z 24. apríla 1979 podľa článku 58/2 písm. a/ predpisu MNO-17-6, v zmysle ktorého bol zo štúdia vylúčený, lebo jeho politický a morálny profil sa nezlučoval s požiadavkami kladenými na profil poslucháča

príslušnej vysokej školy. Žiadal preto, aby odvolací súd v zmysle § 220 OSP zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a žalobe vyhovel.

Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. b/, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že žalobca bol prijatý do prvého ročníka trojročného štúdia VVTŠ-ČSSP v L. M. v čase trvania služobného pomeru, ktorý mu skončil 31. decembra 1980. V súlade so zákonom č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách pre nárok a výšku dôchodku doba služby v I. kategórii funkcií od 1. januára 1981 do 31. marca 1991 sa však za ukončenie jeho služobného pomeru považuje 31. marec 1991.

Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia v Bratislave ako prvostupňový správny orgán v rozhodnutí z 5. mája 2006 ako aj žalovaný ako odvolací orgán v rozhodnutí z 19. júna 2006 preskúmali dôvod vylúčenia žalobcu zo štúdia. Neakceptovali návrh žalobcu započítania 4 rokov za vylúčenie z Vysokej školy vojenskej v L. M., lebo podľa zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách nebolo na tento účel vydané osvedčenie povinnou osobou napriek tomu, že žiadosť o tento úkon ním bola písomne podaná. V súčasnosti už nie je možné vstupovať do procesu vykonávania mimosúdnych rehabilitácií, nakoľko predmetný zákon nadobudol účinnosť 1. apríla 1991 a žiadosť o mimosúdnu rehabilitáciu podľa ustanovenia § 21 bolo možné podať najneskôr do 30. septembra 1991 (odvolateľ tak urobil až 8. augusta 1991).

Odvolací súd preto nemohol zohľadniť žalobcovu námietku, že žalovaný pochybil, keď mu pre nárok na výsluhový dôchodok nezapočítal štvorročnú dobu jeho štúdia na Vysokej technickej škole ČSSP v L. M., teda dobu od jeho prijatia 4. septembra 1978 do doby jeho prípadného ukončenia. Skutočnosť, že k jeho vylúčeniu zo školy 13. apríla 1979 došlo z politických dôvodov, žalobca predpísaným dokladom nedoložil a svoje tvrdenie teda nepreukázal.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského

súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav a vecne správne posúdil otázku započítania doby štúdia na vysokej vojenskej školy pre posúdenie podmienky pre priznanie výsluhového dôchodku podľa § 91 ods. 2 zákona č. 114/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení vojakov.

Žalobca ani v odvolacom konaní nepredložil doklad, že podlieha mimosúdnej rehabilitácii podľa zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil podľa § 219 OSP.

Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto podľa § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP má právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová